

Húsvét. Feltámadási mise. 2012

Hitünk legnagyobb ünnepén szeretettel köszöntöm e szentmisén megjelent minden kedves testvéreimet, a templomba bejutni nem tudókat is. És immár hagyományosan, különös tisztelettel és örömmel köszöntöm a ritkán, vagy régóta nem látott testvéreinket is. Miként a családban nagy öröm a régen látott testvér vagy rokon megjelenése, úgy a mi kis templomi közösségünkben is nagy öröm a régen vagy ritkábban látott testvéreinknek a megjelenése, a velünk és a sokakkal való együttünneplésük. És szeretettel köszöntöm az utcán járó, s pillanatra idefigyelő testvéreimet is, és szeretettel invitálom őket is az együttünneplésre.

Testvéreim! Sokszor elmondtuk már: Ha Krisztus életének története Nagypéntekkel fejeződött volna be, akkor ma nem lennénk itt, sőt akkor egyáltalán nem is beszélhetnénk kereszténységről sem. Korai volt azonban Krisztus ellenfeleinek nagypéntekien győzelmük ünneplése. Mert a lepecsételtetett, és örökkel őriztetett üres sír világgá kiáltotta, a világot sarkaiból kiforgató örömhírt: „Nincs itt! Feltámadt!” És az óta, századokon át zeng ez az örömhír.

Testvéreim! Nem ellenfelei, hanem Krisztus győzött! Még pedig úgy, ahogy hozzá illett: páratlanul. Úgy, ahogy Isten győz az Ő ellenfelein mindig a történelem folyamán. Csendben, zajtalanul, erőködéssel nélkül dőlt el győzelme. A lepecsételt, s örökkel őriztetett sír körül nem hallani láncsörtetést, sem feszítést, sem kőhengerítést, ultramo-

dem repülőgépek zúgását, rakéták becsapódását, bunkereket szakaszosan robbantó több tonnás, földet is megrengető bombák robbanását. Győzelmének harcterén nem vonulnak fel hadseregek légiói, nem üvöltötenek szenvedélyek, nincsenek jajkiáltások, halálhörgések. Nincs füst, mely eltakar győzött és legyőzöttet. Nincs porfelhő, mely kétséssé teszi a mozdulatokat. Nincs tagadás, kételkedés, kifogás, kétségbevonás. A dolog egészen világos: **Krisztus feltámadt! Krisztus él!**

Győzött a próféták júdeai orozslánja. A győztes Messiás, a rá vonatkoztatott prófétai jövendölés szavaival mondhatja: „Miért agyarkodnak a népek ellenem... A menyekben lakó kineveti őket...”

S a halál sem győzedelmeskedhetett a fölött, aki azt mondta magáról: „Én vagyok a Feltámadás és az Élet!”

Ó áldott, csendes, s fenséges győzelem!

Testvéreim! Krisztus követőiben is felvetődhet az a kérdés, hogy **mi a jelentősége** Krisztus győzelmének, mi a jelentősége a húsvéti örömhírnek?

Jól tudjuk, mindnyájunk közös sorsa, hogy életünk végén át kell lépünk a holtak országába. Egy olyan tartományba, ahonnan tapasztalataink szerint nincsen visszatérés. Krisztus feltámadása azt jelenti, hogy megdicsőült testével kilépett a földi élet keretéből, a négydimenziós világmindenségből. Ezzel a természetfeletti eseménnyel igazolta isteni küldetését, hatalmát, a halálon aratott diadalát.

A legtöbb festményen, kórusunkon látható üveg freskó is, amely Jézus föltámadását ábrázolja, győzelmi zászlót tart a kezében. A művészek ezzel a képpel ábrázolják a keresztény hitet, amely szerint Jézus nagypénteki szenvedését és halálát dicsőséges feltámadása követte.

Tévedés lenne azonban azt hinnünk, hogy Jézus kizárólag azért támadt fel, hogy saját személyét a dicsőség fényébe öltöztesse, Isten voltát igazolja.

Sokkal inkább arra kell gondolnunk, és ezt Jézus is hangoztatta, **hogy amit mondott és tett, azt mind értünk cselekedte.** A hangsúly tehát az értünkön van. Értünk, a mi üdvösségünkért szállt le a mennyből. Értünk vállalta az emberi sorsot. Értünk hirdette az Atya üzenetét, Értünk cselekedte csodáit. Értünk lépett a szenvedés útjára, és értünk áldozta fel szent emberségét a kereszt oltárán. Értünk támadt fel, hogy ezzel, mint Istentől igazolt férfi lépjen be végérvényesen emberi történelmünkbe.

Ha nem így történik, akkor Pál apostol szavai szerint hiábavaló lenne a mi hitünk. Jézus számos ígérete elvesztené erejét, ha nem hitelesítené személyét a feltámadás dicsősége.

További kérdés, talán nagyon is emberi kérdés: **milyen hasznávan számunkra Jézus feltámadásának?**

Jézus feltámadása óta, **a feltámadás általános fogalommal lett,** sok – sok teológiai tartalommal, és sok-sok profán tartalommal bíró pozitív tartalmú szóvá.

Már Pál apostol is arra buzdítja az első keresztényeket, hogy mi-

ként Krisztus feltámadott a halálból, úgy támadjanak fel a hívők is **a bűnből** az új életre. **Éledjen újra** hitük és szeretetük, s Krisztus lakozzék a szívükben!

Akkor igazi a mi húsvétunk, ha nemcsak emlékezetünkben nyílik meg a régi, sziklába vájt krisztusi sir, hanem amikor megnyílik saját szívünk, mikor befogadjuk a föltámadt Krisztust, mikor megújul hitünk és szeretetünk, megújul bennünk Krisztus élete, eltölt bennünket Krisztus szelleme, áthat az ő törvénye, áthat az ő szeretet törvénye. És ez nemcsak számunkra hasznos és üdvös, hanem drága hazánk és az egész emberiség számára is.

Hiszen sok-sok nagypénteket élt és él át az emberiség is. A legutóbbi hónapokban, hetekben, napokban drága hazánk is. Mivé lenne ez a világ, mívé hazánk, ha nem élne az emberekben a feltámadásban való hit, az igazságnak a gonoszság feletti győzelmében való hit. Ennek köszönheti az emberiség fennmaradását, és benne hazánk is, hogy az európai nemzetek nagy családjában is, az EU folytonos támadása ellenére is él, és örökké élni fog Magyarország!

Hitünk legnagyobb titkát ünneplő testvéreim. Mi hiszünk a feltámadásban! Mi hiszünk a szenvedést követő megdicsőülésben. Mi hiszünk a halálon túli örök életben! Hiszünk, a test feltámadásában, hiszünk Magyarország feltámadásában.

Amen.

F. F.

A Szentbeszéd és a Szertartás meghallgatható honlapunk Galéria menüpontja alatt.